

Sveti Jožef predstavlja prispevek
ogromne, brezimne množice,
ki je s svojim delom pisala
zgodovino človeštva,
pripomogla k vztrajnemu
napredovanju kulture in blagostanja.
(Jean Galot)

Marija je živela življenje vere.
V veri se je predala Bogu
kot sodelavka pri odrešenju.
In to je določilo vse njeno življenje.
(Franc Rode)

Ko sem dovršil drugo šolsko leto,
so me napravili za ministranta.
Nikoli poprej in nikoli pozneje
nisem bil tako miren in srečen
kakor v tistem
blagoslovljenem letu.
(Ivan Cankar)

Božje usmiljenje ne preneha
in nadaljuje kot sonce,
ki vedno sveti.
Vendar tudi sonce ne prodre tja,
kjer so zazidala okna.
(Tomaš Špidlik)

Vedno moramo ostati svobodni
in nikoli ne smemo dopustiti,
da bi nas kakšna stvar
imela v oblasti
ali da bi odločala
namesto nas.
(John Powell)

Kdor se zaveda smisla
svojega življenja,
temu ta zavest
bolj kot vse drugo
pomaga premagovati
zunanje nadloge
in notranje težave.
(Viktor E. Frankl)

TEMELJIT PREGLED

Nisi astronaut, ki kroži po vesolju in se
mora truditi, da se vrne k ljudem. Živiš
prav sredi ljudi.

Upam, da so ti blizu, da jih ljubiš, da
imaš rad ljudi, s katerimi je vsak dan
povezano tvoje življenje.

Potem res nisi nikoli osamljen.

Če pa so ljudje v tvojem okolju postali
zate tujci in sovražniki, ker ni zate nihče
dovolj dober in ti ni všeč – če si všeč
samo samemu sebi – potem te bo
kmalu zapustilo vse veselje in postal
boš osamljen. Tako boš začel ljudi
sovražiti, ker boš prepričan, da te z
vsem izzivajo.

Začel boš sovražiti ljudi, ker imajo
preveč avtomobilov in zate ni
parkirišča ...

In zasovražil boš celo peke, ki ti ponoči
pečejo kruh, toda zate so predragi ...

Vsak od nas mora od časa do časa
temeljito pregledati svoje srce, ki je
gibalo našega življenja.

Le poglej: je prišlo do kratkega stika?

Ima tvoje srce dovolj goriva, da bi
pustilo druge živeti?

Je mogoče poškodovano od številnih
trenj?

Ali pa je tako ohlajeno, da se zmrza
vsak v tvoji okolici?

Če bi rad pristal v miru med ljudmi,
potem dnevno potopi svoje srce v
kopel ljubezni, preproste ljubezni do
svojih bližnjih.

Po: P. Bosmans, Živi vsak dan

Vesel sem svojega obraza, saj je moja
osebna podoba. Nekoč sem se ukvarjal
s tem, da bi moral biti tak ali tak – in
zdelo se mi je, da moj obraz ni dovolj
lep. Sedaj vem, da je vsak obraz lep, če
ga njegov lastnik sprejme in se sprijazni
s svojo podobo. Veselim se svojih ust,
ki mi oblikujejo besede, s katerimi se
dotaknem ljudi. Veselim se svojega
nosu in vsega, kar lahko vonjam. Ko
hodim po deželi, tako rad vdihavam
različne vonjave, saj ima vsaka
pokrajina kak poseben vonj. Vesel sem
svojih oči, s katerimi lahko gledam ljudi
in jim izkažem spoštovanje in veljavo.
Pa ti? Si že opazil-a, da je tudi tvoj
obraz nekaj čudovitega? Si ga že
sprejel-a takšnega kot je?

Po: A. Grün, Veseli se življenja

Prihodnost je v Božjih rokah;
odvisna pa je tudi od vesti
in dejavnosti ljudi.
(sv. Pavel VI.)

Dostojanstvo vsakega človeka
in njemu ustrezna poklicanost
najdeta svoje odločilno merilo
v povezanosti z Bogom.
Marija je najpopolnejši izraz
tega dostojanstva in te poklicanosti.
(sv. Janez Pavel II.)

Pamet nam ukazuje
vse bolj brezpogojno
kakor gospodar;
če namreč tega ne ubogamo,
smo nesrečni,
če pa one ne, smo bedaki.
(Blaise Pascal)

V družbi, ki ceni
osebno svobodo in neodvisnost,
zlahka pozabimo
na odvisnost od drugih
pa tudi odgovornost do njih.
(Benedikt XVI.)

Najgloblje veselje izhaja
prav iz srečanj in veselje,
ki je najbolj trajno,
cvete med ljudmi,
v medsebojni bližini.
(Ivan Golub)

Evangelij nas kliče
k spoznanju resnice našega srca,
da bomo vedeli,
komu zaupamo svoje življenje.
(papež Frančišek)

Bog, ti si brezkončen,
Bog, ti si brezčasen.
Pesem si, ki zveniš in ne izzveniš.
(Srečko Kosovel)